

Тайвань

ТАЙВАНЬ

Площа: 36,191 км²

Кількість населення: 23 млн. осіб

Густота населення: 639 осіб/ км²

Столиця: Тайбей

Офіційна мова: китайська

Грошова одиниця: новотайванський долар

Етнічний склад населення: китайці складають 98%, інші - 2%

Домінуючі релігії: конфуціанство, буддизм і даосизм

ВВП: 18,558 \$

"Зелений Силіконовий Острів" - друга неофіційна назва цієї держави. Економіка. Тайвань є країною, яка активно використовує елементи планового ведення господарства та індикативного планування. Прийнятий у 2000 р. План Глобального розвитку логістики передбачає підвищення технологічності національної економіки, розвиток нових напрямів хай-тех, електронної торгівлі та логістики. Планується, що саме в цих галузях упродовж наступних десяти років країна може досягти світового лідерства. Сучасну економіку Тайваню відрізняє : - низький рівень інфляції та безробіття, - позитивне торгове сальдо, - великі обсяги зарубіжних інвестицій (третє місце у світі). трудомісткі галузі поступово замінюються на високотехнологічні виробництва та виводяться за межі країни Найбільшими за ринковою капіталізацією компаніями на цьому острові станом на початку квітня 2002 р. були: -Taiwan Semicon (46,5 млрд дол. США) –United Micro Electronic (20 млрд дол. США)

ПРОМИСЛОВІСТЬ

Тайвань є значним експортером капіталу у світі, особливо в Південно — Східну Азію (за останні п'ять років інвестиції у цьому регіоні досягли 36 млрд. \$). Тайвань має шість блоків атомної станції потужністю 30 млн кВт. Уранову сировину постачає переважно з Африки, як і інші країни Східної Азії. В новітніх технологіях Тайвань спеціалізується на виробництві ЕОМ та дисплеїв для них. А у судноплавстві Тайвань є одним із світових лідерів з виробництва спортивних яхт. Тайвань є одним із світових лідерів за випуском взуття (особливо спортивного), спортивного одягу та інвентарю (тенісні ракетки, м'ячі тощо). Важливу роль в країні відіграє туризм. Іноземних туристів приваблює поєднання східної розкоші («уламок» дореволюційного Китаю) з комфортом Заходу. Економіка цього острова залежить від імпортного палива, сировини, продовольства і обладнання, на експорт йдуть готові вироби сучасної промисловості. Головні торгові партнери Тайваню :США, Японія,Сянган (Гонконг) та ФРН.

Філіппіни

Філіппіни

Площа: 300 тис. км²

Кількість населення: 99,9 тис. осіб

Густота населення: 333 осіб/ км²

Столиця: Маніла

Офіційні мови: тагальська, англійська

Грошова одиниця: філіппінське песо

Державний устрій: унітарний

Форма державного правління: президентська республіка

Етнічний склад населення: тагали - 28,1 %, себуано - 13,1 %, ілокано - 9%, бінісая - 7,6%, хілігайнон - 7,5%, бікол - 6%, вараї - 3,4 %, інші - 25,3%

Домінуюча релігія: католицизм

ВВП: 3200 \$.

Економіка

Філіппіни – аграрно-індустріальна країна. Важливі місця в економіці посідають металургійна, машинобудівна, текстильна, швейна, фармацевтична, хімічна, деревообробна, харчова, радіоелектронна, нафтопереробна, рибна галузі промисловості. До початку Другої світової війни в основі економіки Філіппін лежали виробництво і експорт вузького асортименту сировинних товарів, як правило, продуктів сільського господарства і лісоматеріалів. Обробної (крім цукрової) практично не існувало. Експорт прямував переважно до США, звідки надходила основна частина необхідних промислових виробів. Після здобуття Філіппінами незалежності місцева обробна індустрія отримала стимули для розвитку, і тепер її частка в національному прибутку вища, ніж у сільського господарства. Приблизно 3/4 всього експорту становлять нетрадиційні види товарів. Як і раніше, характерна непропорційно висока концентрація сучасних видів виробництва і населення в нечисленних центрах, переважно в Манілі і її околицях. Відносна значущість аграрного сектора в економіці Філіппін поступово зменшується (у 2009 р. сільськогосподарське виробництво становило 13,8% ВВП, промисловість - 31,7%, сфера послуг – 54,5%).

Промисловість

Різне збільшення частки продукції обробної промисловості в експорті - з менш ніж 10% в 1970 до 77% в 2009 - зробило цю галузь господарства головним джерелом валютних прибутків Філіппін. Особливо важливе місце у вивозі посідають електронне обладнання і одяг. Крім того, промисловість Філіппін випускає інші товари масового попиту: харчові продукти, напої, гумові вироби, взуття, лікарські препарати, фарби, фанеру і шпон, папір і паперову продукцію, електричні побутові прилади. Підприємства важкої індустрії виробляють цемент, скло, хімічні товари, добрива, чорні метали, переробляють нафту. Обробна промисловість Філіппін залучає численних іноземних інвесторів, переважно зі США і Японії. Приблизно 30% активів 1000 найбільших філіппінських корпорацій належить іноземцям. Енергозабезпеченість. Протягом останніх 20 років Філіппіни намагаються досягти самозабезпечення електроенергією. У 2009 р. 63% електроенергії було вироблено тепловими станціями, в т.ч. 42% - на рідкому паливі, 15% - ГЕС і 23% - геотермальними станціями. Тепло надр землі як джерело енергії вперше тут використане у 1980 країна посідає 2-ге місце в світі після США за масштабом розвитку геотермальної електроенергетики.